

De post had het ongeluk ogenschijnlijk
zonder brokken overleefd.

Lang leve de posttassen van
Zeehondenvel die de Post op Zee...

... ooit invoerde met het oog op
dergelijke ongelukjes!

De walvis wist niet waar gekropen.

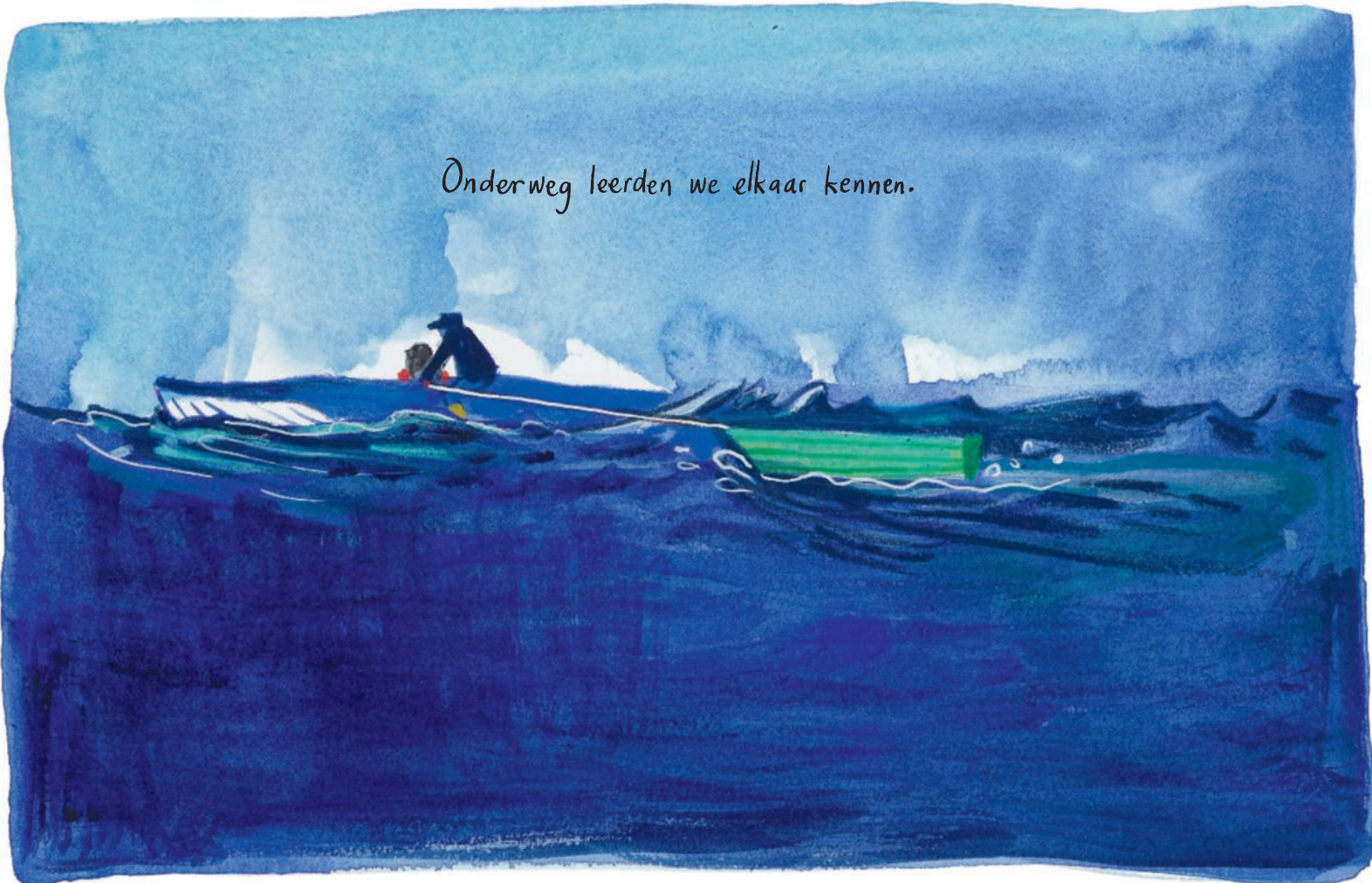

De walvis stelde me voor om me terug naar het vasteland te vergezellen.

Onderweg leerden we elkaar kennen.

Ze sprak over de stad op de bodem van de zee,
die nog steeds bezocht wordt door de geesten van haar verdronken inwoners.

Over de Decapiërs, half mens half krab,
die zeemeerminnen pijnigen.
Over de Klover, de reusachtige boom, die volgens de legendes,
in de diepste troggen van de oceanen groeit.

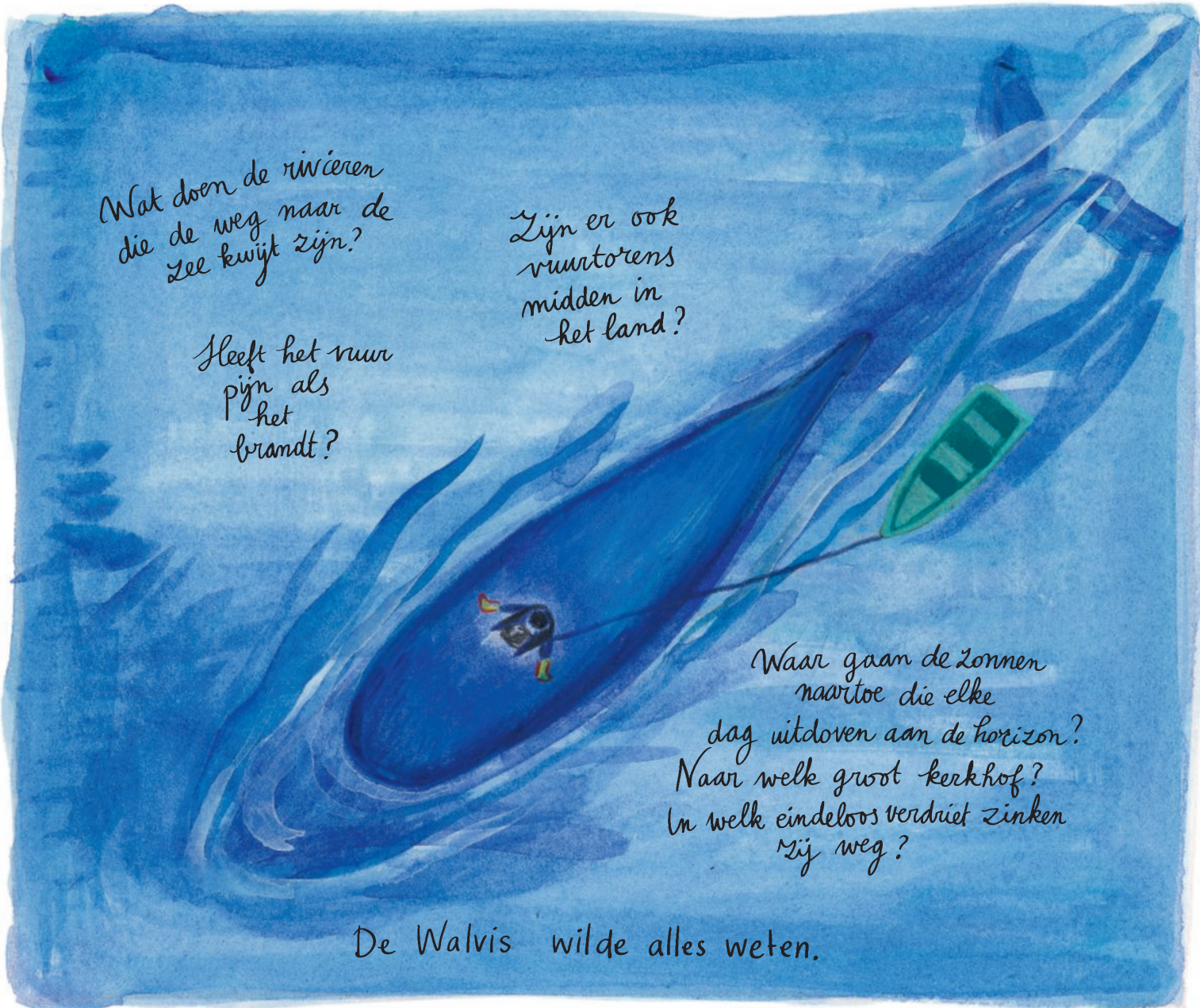
Ik vertelde haar over de bladeren in de herfst,
over de geur van de sneeuw, over het gras
dat ritselt in de wind
en over een picknick in de zomerzon.

Waarom leggen de machines
die door de lucht vliegen geen eieren?
Waarom zijn de vulkanen zo boos?

Ze stelde me zoveel vragen.

Wat doen de rivieren
die de weg naar de
zee kwijt zijn?

Heeft het vuur
pijn als
het
brandt?

Zijn er ook
vuurtorens
midden in
het land?

Waar gaan de zonnen
naartoe die elke
dag uitdoven aan de horizon?
Naar welk groot kerkhof?
In welk eindeloos verdriet zinken
zij weg?

De Walvis wilde alles weten.

Euh...

En ik moet toegeven dat ik niks wist.

Bij het afscheid leende de walvis me een boek.

"Het is het verhaal
van een zeemeermin
die verliefd wordt
op een piraat",
zei ze,
terwijl ze bloosde.

Ik hoop
dat het goed
afloopt?

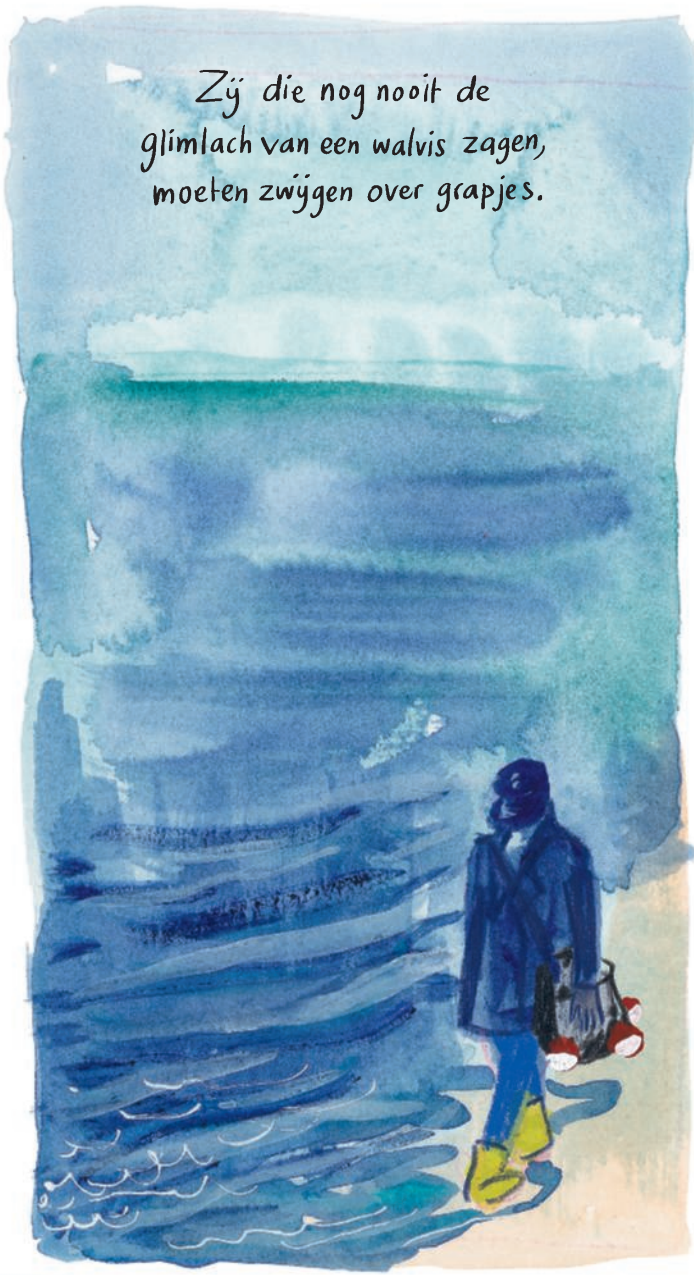

Ik haát
verhalen die slecht
aflopen.

Het was de tweede keer
dat ik haar zag glimlachen.

Zij die nog nooit de
glimlach van een walvis zagen,
moeten zwijgen over grapjes.

Zij die nog nooit de glimlach
van mijn vrouw zagen,
begrijpen niets van de liefde.

Met trillende vingers
tilde de zeemeermin het
ooglapje van haar
verschrikkelijke
geliefde op.

Eronder zat een parel, roze als een schelp.

Jou verliezen, gaf
Barbarossa toe, zou
hetzelfde zijn als opnieuw
een oog kwijtraken.

Alle reliëf zou
uit mijn leven
verdwijnen.

Staat het
me?

Het lijkt...
het lijkt alsof je
de rouw van onze
liefde draagt.

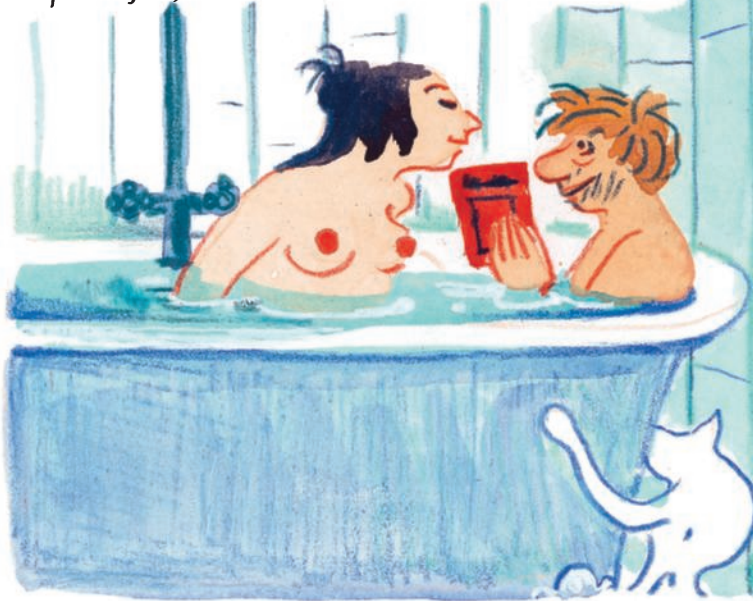
Rouwen is een andere manier om te zeggen:
"ik hou nog steeds van je", weet je dat.

Ze kwam dichterbij, drukte haar zoute lippen ...

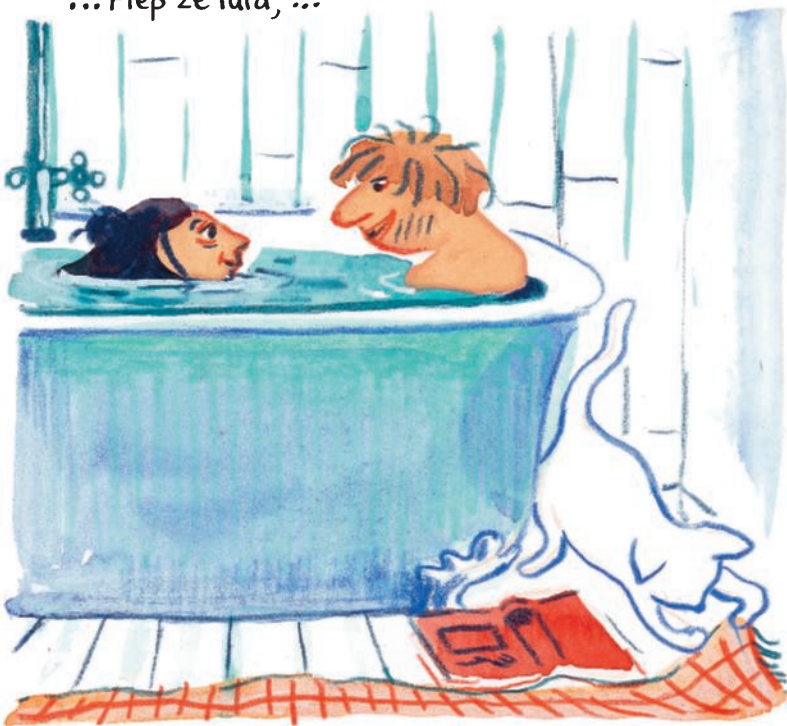
... op de zijne, die naar rum van de eilanden smaakte.

... en terwijl ze met hem in het lauwe zand tuimelde...

... riep ze luid, ...

... daverend...

Enteren!!!

Barbarossa bood geen enkele weerstand.

Hij wist bij voorbaat dat hij
het gevecht zou verliezen.

